

SLOVENSKI GOSPODAR

Let ljudstvu v pouk in zabavo.

Praznik narodnega ujedinjenja v Mariboru.

Prijetno, tople, uprav vigradno vreme je v nedeljo, dne 15. decembra sedelovalo, da se je jugoslovanski praznik v Mariboru izvršil nad vse veličastno. Nemčurji so se zadnje dni preteklega tedna že radovali, češ: v nedeljo bo dež in sneg preprečil jugoslovanske slavje. Toda v nedeljo je solnce sipalo tople svoje zarke na Maribor in okolico, kakor da bi se tudi ono hotelo radovati z nami Jugoslavo. Nemci in nemčurji in vsi drugi mrkogledneži so rekali: »Tudi Bog je postal Jugoslovčan, ker je dal Jugoslovčanom tako krasno vreme«. Vsa slavnost se je vršila res tako sijajno in v vzornem redu, da si lepše misliti ne moremo. Maribor se ni videl toliko ljudstva, kakor ta dan.

Naši slavnosti je prisostvovalo okoli 30.000 ljudi. Okoli 30 okinčanih vozov se je iz okolice pripeljalo ta dan v Maribor. Mnogo hiš je imelo trobojne zastave, še več bi jih bilo, ko bi se bilo moglo dobiti blago za zastave. Neštevilno okenj je bilo okrašenih z zastavicami, s cvetjem in zelenjem. Maribor je naenkrat spremenil svoje lice. Na ulicah sami slovenski ljudje, slovenska govornica, slovensko petje. Prav nič ni bilo tistega divjanja, ki smo ga bili navajeni ob priliki nemških prirediteljev. Naši ljudje niso ne izzivali, ne rogovilili, temveč so se obnašali tako, kakor se obnašajo olikani narodi, a ne germanski divjaki. Poseben sijaj so dale slavnosti: bakljada v soboto zvečer, cerkvena slavnost v baziliki Matere Milosti, slavnostni obhod in ljudski tabor pred Narodnim domom.

Bakljada.

V soboto, dne 14. dec., ob 5. uri zvečer, je godba mariborskega pešpolka tvorila bakljado. Nad 150 lučic je žarelo v vrsti, v zrak so švigale rakete, godba je svirala slovanske koračnice, vojaštvo in občinstvo je proslavljalo ustanovitev svobodne Jugoslavije. Nad 10.000 ljudi je slavilo predvečer našega narodnega praznika na ulici. Pred krajnim glavarstvom je spreved napravil sijajno podoknico poveljniku obmejne jugoslovanske armade generalu Maistru. Nemški Mariborčani so se čudili, kako je mogoče Slovencev prirediti v Mariboru kaj tako sijajnega. Kdor je bil priča slovenski v soboto večer, si jo bo zapisal v spomin kot eno izmed najlepših in najprisrčnejših prirediteljev v Mariboru.

Cerkvena slovesnost.

Bazilika Matere Milosti je bila v nedeljo dopolne nabito polna vojaštva in vernikov. Zunaj cerkve pa so ogromne množice vojaštva in ljudstva prisostvovali službi božji. Kar stoji veličastna cerkev, še ni bilo zbranih krog nje toliko ljudstva in sicer v najzornejšem redu. Sredi med stolpoma je plapolala slovenska trobojnica. Ob pol 10. uri je stopil na pridiznice vojaški župnik, g. Rant, ki je na kratko opisal trpljenje Jugoslovčanov v dolgi dobi 1100 let. Sedaj smo rešeni. Slovenci, Hrvati in Srbi smo tjeđinjeni pod srbskim kraljestvom. Vsegamogočni naj štiti naše kraljevino ter naj s svojo očetovsko roko rosi na njo svoj obilni blagoslov. Sv. mašo je služil tudi g. Rant. Na keru je sodelovala vojaška godba in pevski zbor dramatičnega društva. Po sv. maši se je zapela naša veličastna himna. Nato pa je č. gosp. Rant na cerkvenem pragu dal blagoslov vojaštvu in občinstvu.

Slavnostni obhod.

Po sv. maši se je pričel slavnostni obhod po ulicah. Na čelu spreveda so jshali 3 jezdec i pra-

puri SHS, njim so sledili konjeniki, general Maister, godba 32 mož, zopet četa konjenikov, infanterija, topništvo in gojenci vojaške realke. Vojaštva je bilo v sprevodu nad 1000. Na občinstvo je na pravil nastop vojaštva, vzoren red in disciplina ter navdušenje, ki je vladalo med vojaškimi vrstami, utis, kakoršnega se ni napravilo nobeno slavje v Mariboru. — Infanterija je imela okrašene svoje puške z bršljanom in zastavicami; strojne puške, topovi in konji, vse je bilo v zelenju in trobojnicah. Zastava celjskega pešpolka in drugi vojaški prapori so bili sijajno okrašeni. Vojaštvu je sledil Narodni svet, zastopniki uradov, častniški zbor, dekleta v narodni noši, društva, med njimi nad 70 Orlov in Sokolov v kroju, selska mladina, ki je navdušeno klicala »Živijo Jugoslavija« ter je pahljala z zastavicami. Nedolžna mladina je bila v velikem sprevodu ena najlepših točk vsega spreveda. Mladini je sledilo na tisoče in tisoče občinstva. Ob koncu spreveda pa cela vrsta okinčanih vozov iz bližnje in daljne okolice. Vse se je uvrstilo in vse se je izvršilo v najlepšem redu. Za red so skrbeli dobroorganizirani reditelji. Spreved se je pomikal po že poprej določenih ulicah. Med sprevedom je krožil nad nami aeroplan, ki je bil okinčan s slovenskimi trobojnicami. Občinstvo ga je viharno pozdravljalo. Ves spreved se je vršil tako veličastno, da si tega prej ni nihče mti v duhu predstavljal. Občinstvo, ki se ni uvrstilo v spreved, je stalo ob ulicah, kjer smo korakali, in je pozdravljalo z živijo klici in vsklikanjem vojake, mladino, društva in vse udeležence. Godba je igrala in glasile so se lepe narodne pesmi. Maribor je postal slovensko mesto. Nikjer ni bilo opaziti tistih, ki so nam grezili. Poskrili so se v svoje brloge. Omenimo še, da je vrlo sodelovala pri slavnosti godba iz Št. Patra niže Maribora. Po slavnostnem obhodu se je ljudstvo razvrstilo na obširnem prostora pred Narodnim domom, kjer se je vršilo veliko ljudske zborovanje.

Ljudsko zborovanje.

V ulicah pred Narodnim domom je bilo razvrščeno vojaštvo, društva in ljudske množice, geteve čez 20.000 ljudi. Ljudsko zborovanje je pred Narodnim domom etvoril z navdušenim pozdravom načelnik mariborske posojilnice dr. Rosina, ki je med drugim rekel: Današnji dan je dan, ki ga je Bog naredil. Govorniki so ljudstvu govorili z balkona Narodnega doma.

General Maister je v vznesenih besedah proslavljajal uresničenje naših starih želj in izpolnitev našega upanja in hrepenenja po samostojni Jugoslaviji. Zahvalil je vsem, ki so k temu pripomogli, zlasti vrlim slovenskim vojakom, njih očetom, materam in sestram.

Dr. Verstovšek kot poverjenik Narodne vlade v Ljubljani prinesel je zbranemu ljudstvu pozdrave vlade, izrazil zahvalo junaškim Srbom, ki so prišli v naše ozemlje kot bratje, da nas branijo pred grabežljivo roko Lahov, da nam pomagajo se rešiti iz tlačanstva, ter da izvedejo ujedinjenje Srbov, Hrvatov in Slovencev. Končno predlaga, da se odpošlje na regenta Aleksandra sledeča brzojavka: Regent Aleksander, Belgrad! Nebrojne množice obmejnih Slovencev, zbrane v Mariboru o priliki manifestacije ob ujedinjenju Srbov, Hrvatov in Slovencev, iskreno pozdravljajo junaške Srbe ter izražajo vladarstvu ujedinjene kraljevine neomejeno zvestobo in udanost.

Dr. Lajšnic, okrajni mariborski glavar pozdravlja zbrani slovenski narod ne morda kot

špicelj s sablo ob strani in s svinčnikom v zepu, kakor nekdanji komisarji, ki so skrbelo poročali neprijazni vladivsko važnejšo besedo, ampak kot član naroda in zastopnik Narodne vlade. Glavarstvo bo delalo za blagor ljudstva.

Dr. Hohnjec omenja, da je vstal naš narod iz groba narodne smrti kot zmagovalc. Zbudila ga je svetovna vojna, ki je bila med nemštvom in slovanstvom. V tej borbi je bil na strani slovanstva ves omikani svet. V tej odločni borbi je zmagal Slovan. Zmaga Slovencev, Hrvatov in Srbov je naša Jugoslavija, vir našega narodnega življenja, naše sreče in našega napredka. V medsebojni slogi si izgradimo hišo naše nove, ujedinjene jugoslovanske domovine.

Dr. Leskovar je pozival zbrani narod, da se s hvaležnostjo spominja našega jugoslovanskega voditelja in prvoboritelja dr. Korošca.

Evald Vračko, župnik oš Št. Ilja v Slov. goricah je govoril v imenu obmejnih Slovencev, v imenu predtrdnjave in predstraže Maribora, v imenu obmejnega Št. Ilja, katerega so obmejni Slovenci trdno branili in čuvali skozi trideset let. Tudi med svetovno vojno sovražniki niso mogli zrušiti te trdnjave, čeprav so po nedolžnem vtaknili v zapor njene voditelje. Nemci so obračali, a Bog je obrnil. Prišlo je leto 1918 in most, ki so ga zidali do Adrije in ki bi naj imel v Št. Ilju glavne stebre, se je z velikim ropotom podrl. S čim so Nemci grešili, s tem jih je Bog kaznoval. Leta 1914 so šentiljskega župnika zaprli kot srbofita, ker je bila baje srbska zastava v zvoniku šentiljske cerkve, kar pa ni bilo res. Toda, ker so Nemci hoteli take, jih je Bog vslušal: 29. novembra 1918 smo obhajali v Št. Ilju Jugoslavijo in res je vihrala naša zastava v obliki srbske zastave raz stolpa. In ker so nam leta 1914 očitali, da imamo pri sebi skrite Srbe, so se mi po slavnosti poklonili srbski častniki. Držali smo zvesto Št. Ilj. Če bi ga pa ne bili držali, Bog ve, kaj bi bilo v Mariboru.

Dr. Ravnik slavi praznik narodnega ujedinjenja, praznik zmage pravice na krivico, bratske slego med Čehi in Jugoslavo.

Dr. A. Medved povdarja, da naj ta naš narodni praznik s posebnim veseljem navdaja slovensko mladino, ki ima v Jugoslaviji lepo, veselo in srečno bodočnost pred seboj; nadalje slovenske žene in dekleta, ki so rabile ogenj plamenečega oduševljenja za veliko narodno vprašanje, za zjedinjeno Jugoslavijo; zlasti pa naj navdaja z veseljem naše hrabre vojake, ki naj še v bodoče štiti našo ljubo domovino.

Profesor Favai je v imenu jugoslovanskega delavstva izrazil veselje nad našim napredkom in narodnim ujedinjenjem. Slovensko delavstvo bo tudi v bodoče zvesto stalo na strani svobodne Jugoslavije.

General Maister je zaključil prelepo uspelo zborovanje s pozivom, naj slovensko ljudstvo vselej in povsod vzdržuje red in mir v čast jugoslovanskemu imenu.

Nedeljska slavnost v Mariboru, ki je bila tako veličastna, kakršne še Maribor ni videl, in je tudi ne bo v bližni bodočnosti, je bila za nas obmejne Slovence kot stražarje severne slovenske meje, dan zadoščenja za vse krivice in preganjanj, dan zmagovalnega veselja in dan vstajenja k novemu življenju. Za naše stoletne tlačitelje ohole Nemce pa je bil ta sijajni jugoslovanski praznik dan zasluženega plačila. Živel slovenski Maribor! Živela ujedinjena Jugoslavija!

Rojstni dan princa Aleksandra se obha- ja danes v sredo zvečer v Mariboru. Ob pol 5 ih bakljada od domobranske vojašnice pred okrajno glavarstvo, kjer bo godba zasvirala srbsko narodno pesem, „Lepo našo domovino“ in „Hej Slovani!“ — V nedeljo ob pol 9 ih v frančiškanski cerkvi vojaška služba božja. Slovenci, Slovenke, udeležite se v velikem šte- vilu!

Prvo jugoslovansko ministrstvo.

Dan 15. dec. je bil za nas Jugoslovane vele- važen zgodovinski dan, zakaj dosežen je bil spo- razum med vsemi strankami v Jugoslaviji. Nova jugoslovanska vlada je sestavljena iz vseh strank. V njej je 11 Srbov, 4 Hrvati, 2 Slovenca in 1 bo- sanski mohamedanec. Novo skupno jugoslovansko ministrstvo je sestavljeno sledeče:

Za ministrskega predsednika je imenovan Srb Nikolaj Pašič, za njegovega namestnika Slovenec dr. Anton Korošec. Člani ministrstva so: Mini- ster za zunanje zadeve Hrvat dr. Ante Trumbić; minister za notranje zadeve Srb iz Hrvatske Sve- tozar Pribičević; vojni minister Srb general Rakič; finančni minister Srb Stojan Protič; minister za uk Srb Ljuba Davidović; pravosodni minister Srb dr. Drisković; minister za bogočastje katoliški Hr- vat dr. Jozo Sunarič; minister za poljedelstvo Hr- vat dr. Živko Petričić; minister za trgovino in e- brt Srb dr. Voja Veljković; minister za socialno politiko Hrvat Vitomir Korač; minister za železni- ce Srb Vulović; minister za javna dela Srb Miloš Kapetanović; minister za pošto in brzojav Srb dr. Lukinič; minister za prehrano in prehodno gospo- darstvo Srb Jovanović; minister za ustave in iz- enačenje zakonov Slovenec dr. Albert Kramer; za ministra za narodno zdravje bo pa pozneje ime- novan mohamedanec.

Pripomni se, da bodo v ministrstvu za bogo- častje trije oddelki s tremi glavnimi veroizpoveda- mi, in sicer oddelki za katoliške, za pravoslavne in za mohamedanske zadeve. Vsakemu teh oddel- kov bo načeloval pripadnik dotičnega veroizpove- danja.

Nova jugoslovanska vlada, ki je sestavljena iz vseh političnih strank, bo pritegnila k sodelovanju vse sloje prebivalstva, vsa plemena in verstva.

Naknadno se dne 16. decembra poroča iz Belgrada, da je ministrski predsednik Pašič od- klonil poziv, naj sestavi novo vlado. Za dne 17. decembra so bili poklicani k regentu Aleksandru načelniki posameznih strank. Z veliko verjetnostjo se sodi, da bo večji del ministrov Pašičeve liste prišel v novo ministrstvo. Rešitev krize se pričakuje te dni.

Wilson v Parizu.

Dne 14. decembra je prišel Wilson v Pariz. Francija in Pariz sta mu pripravila tako sijajen sprejem, kakršnega še Francija od Napoleonove dobe ni priredila nobenemu kronanemu ali ne- kronanemu vladarju. Med gromenjem topov in sviranjem ameriške narodne pesmi sta na pariškem kolodvoru sprejela Wilsona predsednik pariške ljudovlade Poincare in ministrski predsednik Kle- manso.

Na obed v slavnostni dvorani je bilo pova- njenih 200 oseb. Francoski predsednik Poincare je imel na Wilsona napitnico, v kateri ga je po- zdravil v imenu Francije ter mu izrazil zahvalo Francije za ameriško pomoč. Poincare je naglašal, da more biti sklenjen mir, ki bo vseboval zado- ščenje za vse prestano trpljenje, mir, ki bo jam- čil, da bo v bodoče izključena vsaka nevarnost.

V odgovoru je rekel Wilson med drugim sle- deče: Ameriškemu ljudstvu je bilo že od začetka vojne znano, da mora biti izvojevana zmaga, v- sled katere bi naj bil svetovni mir zasiguran, mir, ki bi tvoril temeljne podlage za svobodo in srečo vseh narodov na svetu. V mirovno pogodbo mrazjo biti sprejeta določila, ki ne bodo samo obsojala čine nasilstva in ropanja, ampak, ki bodo tudi taka, da bo slehernemu znano, da tistega, ki bi si kaj takega črnil, čska sigurna in pravična kazen.

Zahrbtni napad koroških Nemcev.

V noči od 14. na 15. decembra so koroške nemške čete oborožene s topovi, strojnimi in ročnimi granatami zahrbtno napadle pri Grabštajnu blizu Celovca tamkajšnje srbsko postojanko. Pa-

daljšem boju je zmagala velika nemška premoč po številu in orožju. Nemci so zasedli Grabštajn ter vjeli okoli 300 Srbov. Mrtvih in ranjenih je baje 45. Tudi na nemški strani je precejšnje število žrtv, a Nemci previdno molčijo o svojih izgubah. Nemci bi sedaj tudi radi celo zadevo olepšali in trdijo, da njih ne zadene nikaka krivda. Pravijo, da se je zgodila »neljuba pomota v temni, megleni noči«. Seveda se ententa (četerosporazum), kateri pripadajo srbske čete, ne bo dala preslepiti po teh nemških zavijanjih ter bo gotovo koroške Nemce take kaznovala, da bodo svoj zahrbtni na- pad bridko obžalovali.

Čehoslovaki rešujejo svojo zemljo.

Čehi so dosedaj zasedli že skoro vse dele ta- kozvane Nemške Češke, razun ozkega pasa ob ba- varsko-saški meji. Na Ogrskem so se Čehoslovaki polastili že toliko ozemlja, kakor je Moravska. Mesto Nitra je že v čehoslovaških rokah. Čete čehoslovaškega generala Brezine se bližajo mestu Košice (Kaschau).

Odaošaji med Nemško ljudovlado in Poljsko ukinjeni.

Dne 15. decembra je v imenu poljskega mi- nistrstva za zunanje zadeve izročil dr. Karel Bader noto grofu Kesslerju, v kateri poljska vlada z ozirom na dogodke v Gornjem Ostu izraža svoje prepričanje, da so vsa nadaljna pogajanja z Nemci brezpomembna. Vstled tega je poljska vlada prisil- jena, da takoj ukine diplomatske zveze z Nemško ljudovlado. Zaprotil je nemškega zastopnika, da nemudoma z osobjem poslanstva vred zapusti lju- dovlado Poljsko. Graf Kessler je izjavil, da v bli- njih urah zapusti meje Poljske.

Beda v Nemški Avstriji.

V nemškem dunajskem listu čitamo: »Da bo rodil konec vojne brezposelnost na vseh poljih, smo prej vedeli. O takem obsegu, ki ga brezpo- selnost sedaj zavzema v vrstah različnih slojev, pa seveda nismo mogli sanjati.« List polem pripo- veduje, da je med malimi naznanili listov razšir- jeno, vse polno ponudb za službe. Neki letalski stotnik se ponuja za šoferja, potem so visoki čast- niki mornarice, ki se ponujajo za razne službe, juristi, odvetniki itd. Na Dunaju je bilo pred voj- no 1600 odvetnikov; sedaj jih bo zadoščalo 400. Še hujše je z zdravniki. Kmalo pride tako daleč, da bo diplomiran zdravnik ceneje rezal kurja očesa, kakor operater kurjih oces. Vsi zdravniki zdravišišč in sanatorijev na jugu in na Češko-slo- vaškem so danes brez kruha in iščejo zavetja v Gradcu, na Dunaju itd.

In pri nas? Tu o kaki brezposelnosti ni niti govora. Nasprotno. Dela je na vseh koncih in krajih, a manjka nam ljudi. Ta se vidi zopet prav jasno, kaka sreča je za nas Jugoslovane, da smo kmetski narod. Blažena mati zemlja, ki nas redi. V njej je naša rešitev in sreča naše bodočnosti.

Revolucija v Italiji.

Iz Berna se dne 16. decembra poroča: V Mi- lanu je proglašena socialistična republika in samo- vladstvo slojev brez imetja. Na nekem shodu v Milanu je nastopil italijanski socialist Morgani proti italijanskemu zasedenju jugoslovanskega ozemlja.

Slovenci! Jugoslovani!

Dne 19. nov. 1918 je padel v Mariboru slo- venski dragonec Franc Vauhnik kot žrtev svoje ljubezni do jugoslovanske domovine. Naša dolžnost je, da tej prvi naši žrtvi v svobodni jugoslovanski domovini postavimo dostojen nagrobni spomenik. Zato se obrača podpisani NS na slovensko javnost s pozivom, naj omogoči s prispevki, da se izka- žemo žrtvi za našo svobodno domovino hvaležne. Darovi se naj pošiljajo NS v Mariboru (blagajnik prof. dr. Kovatič). — Narodni svet za Štajersko.

Genjenim naročnikom! Novo leto se bliža; treba bo zopet plačati list. Ker je zveza z Dunajem zdaj silno slaba in že n. pr. od poštno hranilnice celih 14 dni nismo dobili nobenih polo- žnic, zato letos ne bomo priložili položnic za pošiljatev naročnine. Položnice potrebujejo v sedanjih razmerah mnogokrat cele 3 tedne, predno pridejo v naše roke; medtem pa se

naročniki hudujejo na nas, dasiravno nismo nič krivi. Letos torej si kupite denarno nakaznico in nam po nji pošljite naročnino. Nakaznice morate dobro izpolniti. Natančno napišite ob- robu svoj naslov; to je: ime, kraj prebi- vanja in pošto, da ne bode zmot. Denar pošljite na naslov: Slov. Gospodar v Mariboru. Obenem napišite tudi poleg svojega imena, ali ste **STAR** ali **NOV** naročnik, ker nam s tem silno olajšate delo in preprečite zmote pri pošiljanju lista. Ker se nam okoli novega leta delo silno kupiči, zato prav uljudno prosimo cenjene naročnike, da nam začnejo naroč- nino takoj zdaj pošiljati, da ne pride ob novem letu vse naenkrat, kar bi ne bilo mogoče gladko opraviti. Slov. Gospodar stane za celo leto K 8.—, za pol leta K 4.—, za četrt leta K 2.—.

Sestanek načelnikov Kme- tijskih podružnic.

Kot pooblaščenec NS je sklical dne 30. no- vembra t. l. v Maribor osrednji odbornik Kmetijske družbe Lovro Petovar, sestanek načelnikov Spod- nještajerskih kmetijskih podružnic, Konjerejskih zadrug itd.

Ravnokar izbruhneli štrajk železničarjev je bil vzrok, da ni bila udeležba polnoštevilna.

Dolotil se je odsek, kateremu je naloga, da dobimo pravočasne in zadostno število plemenskih žrebcev.

Glede Kmetijskih podružnic veljajo sledeči ob- vezni sklepi:

1. Vse Kmetijske podružnice na Sp. Štajerskem imajo dne 1. januarja 1919 prijaviti svoj pristop k Slovenski kmetijski družbi v Ljubljani ter pre- nehajo s tem dnevom biti članice Kmetijske družbe Štajerske.

2. Imenike članov merajo podružnice najpo- zneje do 5. januarja 1919 poslati Slovenski kme- tijski družbi v Ljubljani kakor tudi obenem udnino za vsakega člana pe 6 K.

3. Podružnice naj skličejo nemudoma občne zbere, poberejo udnino, katera naj bo enotna za vsacega člana 10 K letno, tako, da se vpošlje 6 K vsrednji družbi in ostane 4 K podružnici za njene stroške, za pisarniške potreščine in za prpravilo raznega oročja itd.

Kakor hitro nastanejo zopet redne razmere, se lahke udnina zopet zniža.

Opozarja se na sledeče:

Vsak član debi družbino glasilo »Kmetovalce«, izvršten kmetovalski list. Dobavo raznih semen, gnojil, galice in nekaterih drugih gospodarskih po- treščin ima izključno Slovenska kmetijska družba in se teh dobav deležni le člani družbe.

Slovenija za sedaj ne bo imela posebne Konje- rejske družbe in oskrbuje torej tudi vse konjereje tikajoče se zadeve Konjerejska družba tako, da odpade članarina Konjerejske družbe in seveda tudi nje glasilo »Konjerejec«.

Naša častna dolžnost pa tudi je, da sedaj, ko smo dosegli svoj cilj in bodemo organizirani v naši Slovenski kmetijski družbi v enotni jugoslo- vanski državi, da se število članstva posameznih podružnic zdatno zviša. Treba pa tudi je, da se baš sedaj strnemo v mogočno strokovno organi- zacijo kmetovalcev, da bodemo lažje zacelili rane, zadobljene vsled grozne svetovne vojske.

Razne politične vesti.

Shod v Radgoni. Na Štefanovo, dne 26. dec., se vrši shod v Radgoni v Pistorjevi vojašnici, na- sproti pošti, blizu slovenske Marijine cerkve. Shod se prične ob 10. uri predpoldne. Povabljeni so v prvi vrsti Slovenci radgonske župnije, zlasti petero- izključno slovenskih vasij: Potrna, Dedonci, Zetinci, Zenkovi in Slovenska gorca, pa tudi Slovenci proti Apačam in Obrajni kakor tudi prekmurski Slovenci sploh. Govorili bodo gg. dr. Slavič, ured- nik Žebot in drugi. Agitirajte za obilno udeležbo! Pridite nas obiskat tu li sosedje iz lavantinske ško- fije Orli, Sokoli, dekleta v narodni noši!

Narodna svečanost v Ptuj se je dne 14. in 15. t. m. izvršila zelo slovesno. V soboto zvečer je bil veličasten obhod po mestu. V nedeljo je prihitelo od vseh strani ljudstvo iz okolice v mesto na vozovih in peš. Služba božja se je vršila pod milim nebom na trgu pred mestno hišo. Služil jo je narodni mučenik g. Peter Zirovnik. Nato veli- častno ljudsko zborovanje. Z balkona mestne hiše